

offentlig Charakter her i Landet kan være andet end nogenlunde vel inde i den. Det ærede Medlem har ligesaadan indvendt Endeel mod et andet Punkt; jeg kan ogsaa derved referere mig til hvad den sidste Taler har yttret derom, og jeg maa tilstaae, at jeg seer slet ikke, hvad der skulde være til Hinder for det ærede Medlem, dersom han vilde gjøre nogen Modification deri, da at komme med den som Endringsforslag af sig selv; men han maa dog tillade t. Ex. mig, efter Alt, hvad jeg har seet og veed om den Skæbne, som denne Lovs Modstandere have troet det bedst at lade den vederfares i denne Sal, at jeg lægger den allerstørste Vægt paa, at den behandles fuldstændigt her i Salen og kun her. Ingen tør sige, og allermindst et Medlem af den høie Dannelsse, som jeg sigter til, at en Sag, idetmindste ikke en saa bekendt og mangeaarig drøftet Sag som denne, ikke kan behandles uden først at overgives til det, vi kalde Udvælgelsesbehandling; den Tanke fremgik netop for mig af de Ord, som det ærede Medlem, jeg sigter til, fremførte, og jeg maa tilstaae, at for dem, som denne Sag ligger varmt paa Sinde, for dem forekommer det mig, at det bør fastholdes, at der Intet kan være til Hinder for at føre den igjennem — dens Skæbne blive nu, hvilken den vil — føre den igjennem her i Salen, saa at vi dog engang faae et endeligt Botum for, hvad Majoriteten i Landstinget vil og maaskee for, hvad den ikke vil.

Madvig: Om stufede Forhaabninger skal jeg ikke tale, da jeg aldrig har havt Forhaabninger, og jeg skal heller ikke forsøge at forsvare dem, der ansees for at have frembragt Stuffelsen; det er ikke min Sag; jeg skal heller ikke vende tilbage til hvad jeg har nævnt som et Factum ifølge de Vittringer, der ere faldne paa et andet Sted; thi nu kan jeg holde mig til det, der er sagt her i Salen idag. Den ærede 4de Landstingsmand for 3die Kredts (Schou) har sagt, at han vilde stemme for Loven i den samme Betydning, hvori han stemte for Dagsordenen i den forrige Sesssion. Han vil altsaa stemme for Loven ikke som Lov, og det er det, som forekommer mig især i en Sag af den Vigtighed,

og hvor man troer at være i en saadan Stilling ligeoverfor Regjeringen, som her, at være aldeles utilfredseligt. Derfor troer jeg, at, hvis man vil stemme for Loven, maa man see at bringe den i en saadan Form, at man i Sandhed kan stemme for den som Lov. Der er nu maaskee en Deel af Thingets ærede Medlemmer, der kunne gjøre det i den Stikkelse, hvori Lovforslaget foreligger — den ærede Taler antydede, at han kunde gjøre det, — jeg kan ingenlunde gjøre det, men jeg skal ikke nu, fordi jeg troer, at det vilde føre til aldeles Intet, ved denne Behandling gaae ind paa alle de Spørgsmaal, der herved reise sig. Jeg har blot antydet, at i dette Forslag, som nu foreligger, er der opstillet Former, som jeg, og jeg troer flere med mig, ikke paa nogen Maade kunne gaae ind paa. Jeg skal ikke meget længe forfølge de Indvendinger, der ere fremkomne mod hvad jeg har yttret. Naar man siger, at i dette Lovforslag er der taget meget Hensyn til, hvad der kunde være til Sikkerhed for Godseierne, og at der ikke var udtaalt Noget, der kunde være i Disfaveur af Godseierne, og at Taxationen navnlig ikke var i Disfaveur af dem, saa har jeg ikke talt om, at dette Lovforslag i Realiteten var i Disfaveur af Godseierne, men jeg har sagt, at det indeholdt Former for Afløsning af Eiendomsforholdene, som jeg ikke kan billige. Jeg kan ikke billige, at der opstilles Taxationscommissioner, der afgjørende satte Priis paa en overordentlig stor Mængde af Privateiendomme, saaledes at den af dem satte Priis er bindende, thi bindende er den, om der endog saa toies en Betingelse til om, at der i et vist Tilfælde kan kræves t. Ex. en Trediedeel mere, og denne Trediedeel er jo igjen aafhængig af den ved Taxationen fastsatte Sum. Jeg troer altsaa, at der i hvad den ærede Taler bemærkede egentlig ikke var Noget, der traf eller ramte Noget af hvad jeg havde sagt som det Væsentlige, og ligesaalidt kan jeg lade hans Bemærkning gjælde med Hensyn til det andet Punkt. Man siger, at man ligesaa godt kan gjøre det One som det Andet; men Sagen er, at jeg troer, at der er en stor Forskjel imellem at ophæve bestaaende Contracter, indgaaede efter den hidtil gjældende Ret, og at Lovgiv-